

ABONY

Izerkesztőség:

II-ik körület 160. sz. házszám,
ahová a lap szelvénye irászat
illető közlemények küld
kendők.

Kéziratok vissza nem
adtnak.

Kiadóhivatal

ZERDAHELYI JÁNOS
könyvtárolmódja, hová
az előfizetési pénzek, a hir-
detések és ezeknek díjai,
valamint a felszólamások
küldendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér

Felölös szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN, BATTIK MIKLÓS.
Kiadótulajdonos: ZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó
hivatalhoz küldendők. Nyilttér سرا 1 korona

... és add meg az Istennek ami az Istené!

— hl. A hellén büszkén mutatja az
odavelődött idegennek az akropolis romjait.
A római is büszkélkedik az idegenből jött
látogatók előtt a Capitolium romhalmazával.
Mi abonyiak is már közel állunk ahhoz, hogy
az idegennek egy romot mutogathassunk,
tudniillik a rombadülő romai katolikus
templomot. Büszkék erre persze nem lehe-
tünk cseppet sem.

A fejlődő közmívelődés ezernyi meg-
ezernyi, többé kevésbé jogosult igényeivel,
a népesedés fejlődése, gyarapodása, a köz-
egészség és közjó előmozdítása, mindany-
nyian tényezők, melyek a községek anyagi
erejét napról napra mindinkább igénybe
veszik, megterhelik szinte a kimerülésig és
ez okozza az országsszerte rohamosan emel-
kedő községi pótladók mai, felette magas
hányódásait.

Mindezen, szükséges és jogosult kia-
dások azonban, hogy a szentírás példabe-
szédét még egyszer idézzük, valójában csak
a „császárnak“ szólnak és jarnak s ily gon-
dokkal elfoglalva, megfeledekezünk arról hogy
megadjuk az Istennek is azt, ami az Istené.

Egy helybeli, szakavatott és széles lát-

körü úriember azt mondta a minap előttünk
hogy — egyházi ügyekről beszélgetvén —
a hívek adakozó és áldozatkészsége csak
addig nyilvánul lelkesülten, amíg azt tudják,
hogy teljesen saját erejükre vannak utalva.
Amint akár az állam, akár más tényező
hozzájárul, bármilyen formában egyházi, illetve
felekezeti kiadások fedezéséhez, a hívők
azonnal marokra szoritják erszényüket és
ki nem bocsájtanak abból semmit. Kérem
ez lapidáris mondat, de lapidáris igazság is!

A magyarhoni róm. kath. egyház anya-
gi ügyeinek gondozásában főszerepet ját-
szanak az ugynevezett „kegyurak.“

Évszázados intézmény ez és ott vette
eredetét, hogy a királyok, ha egyes, érde-
mes embereiket, hadvezéreiket földbirtokkal
adományozták, egyúttal kötelezték őket arra
is, hogy a róm. kath. templomokat jókar-
ban tartsák, minden szükségessel ellássák,
s ahol templomok nincsenek, olyanokat épít-
senek.

Hiszen kérem, jó volt ez így, amíg az
ilyen királyi donációk egységes osztatlan
birtokok voltak, egy ember tulajdonát ké-
pezték, a földbirtok eladósodását még áiré-
ből sem ismerték, tehát pénz mindég volt
és — valjuk be, úgy amint van, az úri-
osztály még nem volt oly közönyös, nota

szakan, egymásbaölelkező repkenyek és fakadó
rózsabimbók között:

„Hadd lassam, óh hadd lassam gyönyörű
arcodat.“

Talán egész város tudott a szerelmükről.
Sokat beszéltek róla, mert bizony az ilyesmi rop-
pant érdekes és speciális dolog. A közönség csak
egy iparkodott, hogy e két fénylő csillagot meg-
nézze, mely egymást hosszú ideig kergette az
opera zenei egén. Egy este a nézőter teljesen
megtelt s oly páratlan sikert arattak, hogy a
tapsnak vege hossza se volt. A függöny annál lo-
gördült, mely elrekesztette a tapsviharban zugó
teremtől a virágokkal teleszórt színpadot, ahol
Gita lehullott kaméliák felett suhant el hófehér
ruhájában.

A két művészen valami hirtelen, legyőzhetel-
len sóvárgás vett erőt, mintha régóta lappangó
szerelmüknek csak erre a nagyszerű, közös diadalra
lett volna szüksége, hogy rejtekéből kilődjön. Ke-
zük összefogódzott s a néma vallomás piaci lángja
jelent meg szemükben és esküt rebegetek, melyet
a teremből meg egyre felhangzó taps és éljen
szentesített meg. A két ragyogó csillag össze-
lalkozott.

Egybökelésük után jóideig feléje sem néztek
a színpadnak. Mikor pedig lejárt a szabadságuk,
együtt ismét felleptek ugyanabban a darabban.

De ettől fogva különös fordulat állott be.
A két művész közül mind ez ideig a férfi volt a
tekintélyesebb, őt magasztalták. Nem esoda, koro-
sabb lévén, kitapasztalta már a közönség gyöngéit,
s értett hozzá, mint kell azokból használni; ma-

bene a róm. kath. úriosztály, egyházi és
vallási ügyekkel szemben, mint amilyen ma-
napság.

Igy van aztán, hogy az abonyi ev.
reform. hitközség már szép kerek kis som-
mát tart készen egy új templom építésére;
igy van aztán, hogy a helybeli, csekély lét-
számú izraelita hitközség templomát mi
szépen tatarozhatta, s így van aztán, hogy
mi katolikusok szinte szőgyenkezve néz-
hetjük templomunk kopottas, omladozó
falait.

Persze, a reformátusok is, az izraeliták
is egyházi ügyekben saját erejükre vannak
utalva, de amellet áldozatkészek és hitbuz-
gók is; mi katolikusok pedig szép szóval
ugyan hővelkedünk, de egyebekben mindent
a jó Istenre, no meg a kegyuraságra bízunk.

Tavol legyen tőlünk, a kegy-
urasági férfiakat gáncsolni
avagy igaz jóakarukat, ne-
mes törekvésüket kicsinyelni
kétségbe vonni, mivel tudjuk,
hogy ők, mint testület, ismét
csak az egyesek áldozatkész-
ségére vannak utalva; de hírlap-
írói kötelességünknek felelünk meg, bátran
mondhatjuk, mint a közvélemény szószólói,
amidőn hangsúlyozzuk hogy ama siralmas

játéka és éneke mindig olyan volt, mintha az
csakis a földszintnek, meg a páholyoknak szólna.
Gita mellette csak tanítványszámba ment, kinek
tehetségében legfeljebb a jövendő lángész zalogat
látták; nemelyek a hangjában találtak kivételt val-
lót, masok az ügyefogyott játékát nem szerették,
sőt akadtak egyesek, kik rossz neven vettek, hogy
valla meg kisse sovány és szőgletes.

Mikor a fiatal asszonyka visszatért a szín-
padhoz, nemsokára egyik régi szerepében lepett
fel. Valtozatos, dús, teli hangja meglepte a közön-
séget; úgy ömlött ajakáról a dal, mint a forrás-
ból a tiszta víz. A teremben valóságos tapsvihar
kerelkedett, s ezentúl egész este mindenki csak
őreá figyelt, őt imadta. A fiatal asszonyka boldog
volt, annyira, hogy hetedhetországon sem akadt
volna nála melegegédettebb teremtes. Úgy érezte,
hogy minden, ami környezi, még a falak, a kar-
pitok és a levegő is csak az ő mesés dicsőségéről
regelnek.

Am e diadalnak a férj adta meg az árát;
ugy megfeledekeztek róla, hogy még csak egy árva
tapsot sem kapott. Minden fény arnyakkal jár, s
ez esetben a művész ugy talalta, hogy szakasztott
olyan módon bántak vele, mintha holmi, a színpad
teueken ödögő némaszereplő lett volna.

Pedig hát ő ihlette a művésznőt erre a
szenvedelyes játékra, ő sugalta neki azt a hübejos
éneket, mely hol szilajsággal ragadtott el, hol
pedig lágyasággal ejtett meg. Valóban ő lobban-
joltta lángra a két merengő kék szemet s e gon-
dolat őt alkalmasnak büszkëve is teszi, ha a szí-
vessé hangja felül neki kerelkedik benne.

TÁRCA.

Egy szerelmes pár.

— Az „Abony“ eredeti tárcája. —

Gita igen szép, fiatal színésznő, Sándor
pedig különö hangú színesz. Mindkettő szép és
hüres volt és ugyanazon dalnűvekben énekelték
s csaknem minden áldott este három vagy négy
felvonáson keresztül egyforma érzések, egyforma
szenvedélyek lobogtak bennük. Aki tüzzel játszik,
vigyázzon, mert odaég az ujjá. Ha az ember
hegedük audalító dalama mellett többször is el-
rebegei: „Szeretlek...“, egyszer csak azon veszi
magát észre, hogy valóban fűlig szerelmes. Igy
jarnak ők is. A drága jelmezekben és hatalmas
palotakban, a szarazfa hangja és szívetmegejtő
dalok közepette csakhamar egymásba szerettek.
Holdvilágos éjjel lepodzott szívükbe a szerelem
a nyitott ablakon keresztül, melynél Gita és San-
dor egyelőre állanak, míg lelkükön átrezeg
a dal:

„Jőj velem, szívük ezt az édes illatot.“

A remek palota palyolatszín márvány oszlo-
pui között lepte meg őket a vágy, hol Romeo és
Julia marasztalgatják egymást pályamallakor:

„Nem virrad meg a nap, nem a pacsirta
szól.“

Ott ejtette meg az örült szenvedély Faustot
és Margitot, amint a kertben setáltak holdas éj-

állapot, melyben a szegény róm. kath. templom most leledzik, tarthatatlan, és az egész város szégyenére szolgál.

Igaz, tudomásunk van róla, hogy a kegyurasági testület kebelében már határozatok is eme kérdésben és amint értesülünk, jövő tavasszal belé is fognak a külső tatarozási munkába, ámde, jegyezzük meg, hogy itt csak külső tatarozásról van szó.

A külső tatarozás kérdése tehát ellene intézve és azért egy lelkes „Éljen!” hangozzék a kegyurasági gyülekezet tisztelt férfiainak, és ha a józan takarékoság szem-bentartása nem válik tán szükmarkusággá, ha megadják a Istennek is ami az Istené, akkor bizhatnak is menyei Atyánk végtelen kegyelmében; bizhatnak benne, hogy rajtuk nyugszik áldó és védő jobbkeze.

Ámde forduljunk el a külsőtől, és térjünk be a templomba. — Itt az állapot cseppet sem vigasztalóbb mint kívül. Elo-dázhatlanul szükséges a templom belsejének festése; ajtók, ablakok, kapuk megújítása; az össze vissza töredezett kőburkolat felszedése és egy új olesó, tartós és tetszetős „Terazzo“ burkolat lerakása; oltárak és szószék aranyozása; padok lakkozása a toronyóra rendbehozatala.

Nagy költséges program ez tudjuk, de mégis a legszükségesebb, legodázhatlanabb csupán.

Ezen munkálatok költségeinek fedezéséről a szükséges somma előteremtésével legközelebb, újabb cikkben legyen majd szó, pihenni a dolgot többé nem hagyjuk. — Amen!

Közgyűlés.

F. hó 20-án ismét közgyűlésre jöttek össze város atyáink, melyen Nagy Lajos jegyző referált az első fel évben fogantatott pénztár vizsgálat-

Mután az előadás befejezést nyert, magához hivatta a tapsfőnököt és ügyefogyottságáért amugy istenesen lehordta. Se megjelenésekor, se a távozásakor nem tapsoltak, s a harmadik felvonásbeli pompás végjelenete után egyszer sem hívták ki. Panaszra megy az igazgatóhoz...

Edes Istenem! Ha ment is panaszra, ha törték is magukat a fizetett tapsolók, nem volt annak semmi fogantatja sem; a közönség kegye a feleségekhez pártolt és ott is maradt. Az asszonyoknak meg hozzá ritka szerencséje volt: a legpompásabb szerepeket kapta, melyeknek mindegyiket, mintha csak az ő tehetségéhez és szépségehez szabták volna. Azert hát nyugodtan lépett a színpadra, akárcsak a bálterembe a nagyvilági hölgy, aki elvégre is tudja, hogy sikert fog aratni. Szegény férjét e nap-nap után ismétlődő diadalok bantották, s mindig haragosabb, ingerültebb lön. Úgy rémlett neki, mintha lopást követnének el rajta, elsikkasztanak tőle a közönség kegyét, s ő azt többé soha vissza nem szerezhetné.

Jó ideig rejtegette az érzéseit, kiváltképpen neje előtt, s úgy tett, mint aki fel sem veszi, hogy már divatját multá. Egy este azonban mégis kipattant az igazság. A felesége épen az öltözőjébe tért vissza, két közre fogva ruháját, melynek selyem kelméje csak itt-ott kandikált ki a temérdek bokrota közül; a teremben még mindig zúgott a taps és az asszonyka diadalittasan súgta az urának:

— Ma pompás közönségünk van!

Az csak annyit felelt:

— Úgy hiszed? ...

De hangjából annyi maró gúny, annyi keserűség érzett ki, hogy az okos meny-éske tüstént állatott a szitán.

ról, mely rendben talált mindent s a mit a közgyűlés tudomásul vett.

Tudomásul vette a közgyűlés, hogy Beviz Pál pénztáros egy volt tisztviselőnek szabálytalanul kifizetett 100 koronát vissza térítette. Itt meg kell jegyezni, hogy ezen összeg kifizetésénél nem csak Bevizt terhelte a felelősség, de hát ő rajta lehetett azt behajtani, a többin nem.

Nagy Lajos előterjesztette Beviz Pál pénztáros kérvényét, mely szerint még egyhavi szabadságot kér, egészségének teljes helyre álltáig. Mint-hogy azonban a szabályrendeletileg megállapított szabadságidő maximuma lejárt, további szabadságolás most már csak az illető költségén alkalmazandó helyettes fungálásával történhet.

A fogyasztási adó bérlet lejárván, a pénzügyigazgatóság az új bérletre nézve eljárást tett folyamatba. Horribilis összeggel követel többet a kincstár s az ügy elintézése nem csekély utanjárást igényel és a megbízottak nagy körültekintésére leendő szükség, hogy a bérlet továbbra is a város tulajdonába maradjon.

A közgyűlés ennek tudatában Liphay György főbíró és Nagy Lajos jegyzőt bizta meg a legmesszebb menő felhatalmazással, hogy a bérlet ügyében a város érdekeit megvédjék, a dolgot kedvezően megoldják.

Hírlik, hogy a városnak bizonyos érdekelték konkurenciát akarnak csinálni s megakarják kaparítani a bérletet. Ezt azonban mi nem hisszük, legalább nem tételezzük föl e város egyetlen lakásáról sem, hogy ily uton a köznek kárara törekedjék. De hát az ördög nem alszik. . . .

Arany János szobra.

Ma ötven éve, hogy hazánk egyik, a kevesek közül is egyik legnagyobb költője, A r a n y J á n o s, mint a nagykörösi gymnasium akkori tanára, a városból elköltözött.

Az országban kevés főiskola dícselkedhet olyan tanárokkal, mint a nagykörösi főiskola, de azok közül is messze ki magasiik a nagy költő alakja, emléke.

Ezt a nagy, szent emléket kívánta Nagyörös város lelkes közönsége megörökíteni, midőn a nagy lakójának dícső alakját érzebe öntette s azt egyik föterem felállította.

Országra szóló ünnepély keretében leplezik

Az ura tehát feltékeny rá! . . . De nem amolyan hitvesi feltékenység volt ez, mikor a férj azt akarja, hogy a felesége, ha szép, hát csak neki legyen szép, hanem művészi feltékenység, rút, engesztelhetetlen irigykedés. Megtörtént, hogy mikor a felesége bevégezvén énekét, a terem minden sarkából felzúgott a taps. A művész hidegséget, nemtörődömséget színlelve, olyanformán mérte végig a közönséget, mintha a szeme közé akarná vagni: „Majd ha fel méltóztatnak hagyni a tapsal, — mely engem igen bőszi, — belefogok az énekembe!”

Oh, a taps, a taps! Olyan a muzsikája, mint a hazfedeletet csapkodó jégeső, s mégis mily édesen esendül át folyosón, termen, színpadon. Aki egyszer belekóstolt, aligha tud tőle megvalni. A nagy színeseket nem betegség vagy vénység viszi a sirba, hanem abba halnak bele, hogy nem kapnak már tapsot. A mi emberünkön is valóságos kétségbeesés vett erőt a közönség esőkőnyösége miatt. Sorvadásnak indult, nap-nap után házsártosabb, gonoszabb lett. Pedig csitította magát, amint csak tehette, iparkodott sorsába beletörődni, s bizony sokszor elmondta magában, mielőtt a színpadra lépett: „Elvégre is a tulajdon feleségem . . . S én szeretem őt!” . . .

Hiába! A színpadi élet közepette tüstént kipsztult belőle minden igaz érzés és betegség vett rajta erőt. A feleségével nem is élhetett sokáig, mert a sors iróniája — a roppant kínoktól megszabadítva — Aides földjébe küldte a tehetőséges, de érvényesülni nem tudó művészt pihenni. Az asszony pedig megvált a színpadi élettől férje halála után.

Molnár Gusztáv tanárjelölt.

le ma e szobrot, mely ünnepélyen jelen lesz nem csak a környék városainak, falvainak küldöttségei hanem képviselve lesznek azon a m kir. tudományos akadémiától kezdve valamonyi tudós társaság és irodalmi kör, a kormány, a törvényhatóságok s más intézmények.

Nekünk sem lehet onnét hiányoznunk, nem csak azért, mert Nagyörös városával határos szomszédok vagyunk, nem csak azért, mert itt is élnek nagykörösi származású egyének, a híres főiskola volt tanuló és a nagy költő-tanárnak volt tanítványai, hanem és főleg azért, mert jelét kell adnunk nekünk is annak, hogy a kultúra s barokosainak emléke iránt birunk érzekkel, hogy tudjuk méltányolni szomszédunk lelkesedését nagyjaink emléke iránt, hogy részt kívánunk venni kegyeletes mozgalmaiban és hogy tanúságot tegyünk műveltségünkről, a nemes és hazafias mozgalom iránti érdeklődésünkről.

Ezt a célt szolgálta az aesthetikai társaság, midőn kegyeletünk adózására mozgalmat indított és elhatározta, hogy az országos ünnepélyen küldöttségileg vesz részt, a szobrot városunkhoz méltóan megkoszorozza.

A mozgalomhoz — kevés kivétellel — készséggel csatlakozott intelligenciánk s aldozatkészségével lehetővé tette, hogy a szükséges díszes koszorú beszereztessek és fenköltebb gondolkodásunk jeléül a nagy költő szobrát elhelyeztessek.

Midőn ezt örömmel regisztráljuk, halás köszönetünknek adunk kifejezést mind azoknak, akik kegyeletes akcióikat támogatásban részesíteni kegyesek voltak.

Azzal, hogy ezt anyagilag érvényre juttatni segítették, nem csak aldozat készségükről, a nemes célok és eszmék iránti lelkesedésükről tettek tanúságot, hanem egy magasabb, tisztultabb és fenköltebb erkölcsi érzékükről is, melynek fénye melegen ragyog vissza a koszorú arany betűiről:

„A nagy költőnek:

Abony művelt polgárai.”

Temesközey Gerzson.

E s e t e k.

Csütörtök. Nem az elmúlt, sem a jövő, egyáltalán nem arról a csütörtökről van szó, mely a hétnék körülbelül a középső napját teszi ki, hanem olyan csütörtökről, melyet valamely terv, eszme, vagy szándék szokott mondani, ha — nem sikerül.

Tervbe vettem, hogy a homoki szőlős gazdák szegedi országos kongresszusán képviseltessük magunkat mi is abonyi szőlős gazdák, egyrészt azért, hogy hatha lesz valami hasznunk nekünk is belőle, mert nem árt ott lenni, ahol valami okos dolgot csinálnak és mindent jó tudni, de meg kötelességünk is támogatására lennünk nekünk is, parányi tehetségünkkel, ha valamely komoly gazdasági kérdésben országos mozgalom indul meg.

Nos? Egy értekezletre hívtam össze szőlős gazda társaimat, össze jöttek vagy 15-en s azt határozták, hogy határozzon egy másik értekezlet. A másik értekezlet is össze lett hívva, azon is megjelentek vagy 12-en. Ezen aztán már nem is határoztak semmit. Így aztán az eszme, a szándék megint egy nagy — csütörtököt mondott.

Jó, jó, kerem. Nem baj. Maradjunk csak az eke szarvánál, meg a kasza—kapa nyelénél. De aztán ott maradjunk am es fogjuk meg emberül és ne panaszkodjunk t. . . gyerek módjára, ha elvesz, a mit az Isten meg adott s ne irigykedjünk gyámoltalan ember módjára arra, ki megtudja becsülni, megtudja menteni az Isten áldását.

Ebből az esetből leszűrhetjük azt a követke-
venciát, hogy mi, híres abonyiak, ha van egy kis bortermesünk, nem szorulunk semmi fele okos dologra, ha pedig aines, akkor meg minek? Nem érdemes.

„Város.” Egyik ceglédi laptársunk vezető cikkében foglalkozik azzal a kérdéssel, hogy mik adják meg egy városnak a városi jellegot s mik a kötelességei egy községnek, hogy a „város” címet ne hitorolja, vagy legalább is ne csak névleg, de tényleg is város legyen. A cikk elen a következők foglaltatnak: „Mint a szép, híves patakra a szarvas kívánczik.” vagy mint az egyes ember a megköltöbözött „úr” szóért sováro, ugyan-
gy szeretik a nagyobb községek magukat városnak nevezni. Itt a szomszedságunkban is van egy, melynek községháza homlokzataról messze ragyog e szó: „város-háza.”
Tagadhatatlanul reánk céloz a „ragyogó” szó-

val, bár nem ragyog az a szó, hanem szerényen feketélik.

Tudjuk, hogy nem irigyi jó szomszédunk a címet, de hogy kétsége ne legyen az iránt, hogy azt nem ötleitől s nem nagyravágyásból bigyesztettük oda, hivatkozunk a már többször említett s v á r o s u n k lováltárában őrzött Mária Terézia királynőnk adomány levélére, melyszerint Abonyt ö r ö k i d ö k r ö felruházta a n. e z ö v á r o s kiváltságos címével, bizonyára szintén nem pusztán ötleitől, hanem azért, hogy erre Abony anno akkor, bizonyára rászolgált. Hogy mivel, az is megvagyott irva abban a pecsételt levélben, de hogy most a nagyzási mánián kívül mivel ragaszkodunk hozzá olyan gőrcsően, azt már aligha tudná megmondani valaki, ha csak azért nem, hogy járási „k ö z p o n t” vagyunk. Hanem ez már csakugyan nem a mi érdemünk.

MI UJSÁG?

— **Tanácsülés.** Szerdán az előjáróság tanácsulást tartott, melyen a hivatalos szünet határidejét szeptember hó 26-ára állapította meg.

— **Meghívás.** A helybeli áll. polg. leányiskolának „Abonyi Lajos Önképzőkör” f. hó 28-án, szerdán délután 4 órakor tartja e tanévi alakuló ülést, melyre az iskola tavaly végzett növendékeit, valamint az Önképzőkör tavalyi külső tagjait ez úton is meghívja. Buday Tekia, az Önképzőkör tanszabírója elnöke.

— **„Ehrlich-Hata 606.”** Minden újság olvasó ismeri már ezt a három szót, mely egy világra szóló szernek a neve, melylyel egy német professor váltotta meg egy szörnyű betegségből az emberiséget. Ujabbán már többféle betegség ellen kísérleteznek vele, de csak kevesen, mert a szer is, az alkalmazó orvos is sokba kerül s csak is kórházakban operálnak egyelőre vele. Városunkba is eljutott azonban most már a híres szer. Egy budapesti orvos ma egyhete oltott be vele négy egyént a községi kórházba, Dr. Hirn Márton és Dr. Halmi István orvosok reszistálásával. A betegek közül 3 helybeli és egy ceglédi. Ez utóbbin feltétlenül segíteni fog az oltás, mely személyenként 120 koronába kerül. A többiek szorgos orvosi figyelem alatt állanak.

— **A revolver.** Nagyon elkeserítette Németh Frigyes asztalos segédét, hogy ideálja, Toth Mariska, valószínűleg nem viszonzta az ő gyöngéd erzelmeit, s egy másik fiaialembert, Juhász István asztalos segéd felé hajlott inkább. Elkeseredésében Németh Frigyes gondolt merészet és nagyot: hogy kipusztítja a világból úgy Toth Mariskát, mint az udvarlóját, Juhász Istvánt. Ma egy hete reggel Holländer kereskedésében vett egy revolvert, töltényeket s így felszerelve „halálraszantan” délután kiállt az artézikut mellé s várta a szintén halálra szánt fiatal párt. Nem hiába várakozott, azok jöttek sétálva, egymás mellett a kaszárnya melletti járdán. Német elébként ment és se szó, se beszéd, egyet a leánykára lött, de nem talált, kettőt pedig Juhászra, akinek az első lövéssel kezefejét szinte keresztül, a második pedig egyenesen a szívének célzott, de a golyó Juhásznak a felső részében levő zsebóráján felakadt s csak kis sebet ejtett a mellén. Német aztán magát akarta agyonlőni, de egy barátja lefogta, egyik rendőr is oda sietett s a lövöldöző szerelmes lovat bevitték a városházára, hol azonnal letartóztatták s masnap a kecskeméti ügyészség fogházába szállították. Ezzel a színdarab első felvonása véget ért. Következik a második: a törvényszéki tárgyalás s a harmadik: a fogház, a keserves bünhődés a könyvet-nő és ostoba cselekedet fölött.

— **Mérték hitelesítés.** A Kecskeméti mértékhitelítő hivatal f. évi október hó 7-én városunkban érkezik es itt október hó 21-éig terjedő idő alatt az időszakos mértékhitelítést végzi. Hivatalos helye a városháza földszinti 14 számú szobában lesz. Minden közhasználatban forgó mérték hitelesítendő — azért ez leginkább kereskedőinket és a kocsmárosokat illeti. Szigorúan kötelező a hitelesítés, mert ki ezt elmulasztja 400 koronáig terjedhető bírsággal büntethető. Bővebb értesítés szerezhető a városházán kifüggesztett hirdetésnyelől, amely a hitelesítési helységről megolvasható.

— **A népfölkelők jelentkezése elmarad.** A honvédelmi miniszter értesítette a fővárost, hogy a magy. kir. népfölkelők időszakos jelentkezése a koleraveszélyre való tekintettel ebben az évben elmarad.

— **Figyelmeztetés.** A fonyegató kolera veszedelemre való tekintettel, vármegyénk alispánja felette szigorú rendeletet adott ki a köztisztasági intézkedések végrehajtása tárgyában. Ennek következtében a vármegyei szabályrendelet rendelkezéseit a hatóságok betű szerint betartatni kötelesek. Így a város belterületén egy udvaron 4 drb. sertésnél több nem tartható, pálinka földkénél semmi fele elhasznált anyag föl nem gyűjthető. Midőn tehát a rendőri közegek ezeket ellenőrzik, tilalmazzák, nem önkényűleg járnak el, hanem a lakosság érdekében a felsőbb rendeleteket hajtják végre, amit mindenkinek respektálnia kell.

— **Szolnoki idyl.** A „Tisza vidéki Újság”-ból vesszük át ezt a kis romantikát: Mostanában nyílt meg a Liget utcában a Laquer féle kávéházzal szemben egy cipész üzlet, melynek főnöke Szalóki István szolnoki cipészmeister. Most azután kitudódott hogy Szalóki nem a legbecsületesebb módon szerezte az üzletéhez való pénzt. Sikerült ugyanis neki egy gazdag hatvani ember nejét elcsábítani, kit rabirt, hogy szökjenek meg Hatvanból, s hogy az férjétől valamennyi pénzt is hozzon el. Az asszony beleegyezett, s férje pénztárából 1900 koronát ellopva Szalókihoz Szolnokra szökött. Mindeztideig hiába keresték őket, de most valamiért összeszolalkoztak s még az asszony volt az, ki Szalókit jeljelentette, s ezzel a diszes idylnek vége lett.

— **A legújabb kaszabetöréshez.** A Sashalmi pusztán báró Harkányi Frigyes kárára elkövetett kaszabetörés alkalmából felhívjuk olvasóink figyelmét a „meteor” pénzszekrény és treszorgyára, mely gyárnak páncélszekrényeit és szabadalmazott minigránit bélesű tömör kaszáit betörő eddig feltörni nem tudta. Megtekinthetők a gyárban Budapest, VI. Gömb-utca 59. és a városi raktárban V. marokkói utca 4.

— **Repülőgép Cegléden.** Egyik ceglédi pénzügyi tisztviselő — amint hírlik — repülőgép készítésével foglalkozik s művével már annyira haladt, hogy e hó végén próbarepülést fog végezni.

— **Örökösök kerestetnek.** Egy nagy örökségről, több millió dollárról van szó, amely egy Mexikóban maggyilkolt öreg nő után maradt s amelynek örökösai Szolnokon is laknak. A Varsányi és Deutsch családok tagjai jutottak abba a kellemes helyzetbe, hogy egy nagy amerikai hagyaték nevelő örökösai lehetnek, s hogy a nagyon is amerikai izü dolog nem humbug, vagy éretlen tréfa, mutatja az, hogy a mexikói magyar konzulátus diplomáciai úton keresi az örökösöket, akik viszont már ügyvédet is megbíztak az érdekes és értékes ügy lebonyolításával.

— **Egészségünket csak akkor tudjuk, amikor már elvesztettük.** Am az okos ember nem várja be elvesztét és főleg az ilyen járványos időben már előre gondoskodik, hogy baha sohase legyen egy palack Esterházy cognac nélkül. Ahol pedig ezzel élnek, oda kolera be nem ferkőzik soha.

Lisztpiaci árjegyzék.

— Flégnér Géza gőzmalma heti jelentése. —
60-as liszt 33 fillér. — 0-as liszt 33 fill. — I-es liszt 32 fill. — II-es liszt 31 fill. — III-as liszt 30 fillér. — IV-es liszt 27 fill. — V-ös liszt 22 fill. — VI-os liszt 20 fill. — VII-es liszt 13 fillér kilója. — Fehér rozsliszt 21 fill. — Vegyes liszt 12 fillér kilója. — Búza és rozs korpa 8— korona mázsája. — Búzahaj 4 korona. — Söpredék liszt 7 korona 100 kilónként, szak nélkül. Tengeri: 100 kiló 13— kor., 1 veka 3 10 korona.

Eladás.

Bükkönyszéna és 1 ruhamangorló eladó.
Cím a kiadóhivatalban.

Kiadó lakás.

I. ker. Rózsa utca 41 sz. alatt 2 padlós szoba, konyha, haszonbérbe kiadó. A helyszínén lehet értekezni.

Eladás.

Radák utca 12 sz. ház szabadkézből eladó. Értekezni lehet a tulajdonossal a helyszínen.

3802.

Abony községtől.

kig. 910.

Hirdetmény.

Abony község előjárósága közhírré teszi, hogy a község tulajdonát képező négy országos vásárban és a napi piacokon való helypénzszedés joga 1911. január 1-től az 1913. december végeig terjedő 3 három évre árverésen haszonbérbe adatik.

E célból Abony község házánál 1910. évi október hó 10-ik napján délelőtt 10 órakor nyilvános árverés tartatik.

Kikiáltási bérösszeg 7000 korona.

Az árverés feltételei a főjegyzői irodában megtekinthetők.

Abony, 1910. szeptember 21.

Az előjáróság.

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy október hó 1-től a **tánc-tanítást** a Kath. Munkásegylet nagytermében megkezdem, melyre beiratkozni lehet naponként lakasomon: Galamb-utca 83. sz. alatt. — Az érdeklődők b. pártfogását kérve kiváló tisztelettel

özv. Holló Flóriánné
okl. tanítónő.

Üzlet megnyitás.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy Abonyban a Szöllösi-féle házban szeptember hó 1-én

szijgyártó üzletet

nyitottam, melyet a mai kor igényeinek megfelelően rendeztem be.

Készíték lószerszámokat a legegyszerűstől a legfinomabb kivitelig; javításokat pedig, úgymint szerszámok, kocsis ütekek, diványok stb. javítását a legpontosabban és jutányosan vállalom. Öreg szerszámokat a legmagasabb árak mellett becserelek.

Raktáron tartok e szaknába vágó minden cikket: kocsizó és lovagló szerszámokat, kocsis ütekeket valódi dísznőbőr behuzattal, ostornyel és ostorszijakat a legjobb minőségben, szarvasbőr és kocsimosó szivacsokat, továbbá mindenféle szerszám kenőcsöket, bőrlagot, apreturt, nyeregzsapant, nyeregvizet stb. stb. melyek a legolcsóbb áron kaphatók.

Minden törekvésem oda irányul, hogy t. ve-
vőimet pontosan, jól és olcsón kielégíthessem.

Megam a nagyérdemű közönség szives pártfogásába ajánlván maradtam

kiváló tisztelettel

Szabó Ignác
szijgyártó és nyerges

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy a Népkör helyiségében a **tánc-tanítást** újból megkezdtem, melyre beiratkozni lehet naponként a Népkörben. A nagy boston tanítását külön órákon elfogadom.

Az érdeklődők b. pártfogását kéri

kiváló tisztelettel

Demeter Sámuel
okl. tanítónő.

Egy jócsaládból való fiú tanuló-
nak fölvetetik a kiadóhivatalban.

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, az „Abony” kiadóhivatala
ABONYBAN.

Van szerencsém Abony város és vidéke t. közönségének b. figyelmét felhívni

könyvnyomdám,

hol igen jutányos áron és gyorsan szerzethetők be: névjegyek, lakodalmi és béli meghívók és mindenféle nyomtatványok.

A t. közönséget tiszta, modern és pontos kiszolgálásról, mindenkor biztosítva, könyvnyomdám b. pártfogásukba ajánlva, igen tisztelt megrendelőimnek szolgálatára mindenkor örömet készen vagyok.

Kiváló tisztelettel

SZERDAHELYI JÁNOS
nyomdatulajdonos.

Szőlőoltványokat

szállít amerikai sima és gyökeres vesszőket különféle fajokban, fajtisztaságért jótállva, legdúsabb választékban a már évek óta elsőnek és legmegbízhatóbbnak ismert:

Kisküküllőmenti első szőlőoltvány-telep.

Tulajdonos: **CASPARI FRIGYES,**
MEDGYES, 61. SZ. (Nagyküküllő-m.)

☛ Tossók képes árjegyzőket kórni! ☛

Az árjegyzékben található az ország minden részéről érkezett elismerő levelek, emellett minden szőlőbirtokos megrendelésének megtétele előtt az ismerős személyiségektől úgy szó, mint írásbelileg bizonyosságot szerezhethet magának fenti szőlőtelep feltétlen megbízhatóságáról.

MAGYAR VULKÁNCEMENT ÉS PORTLANDCEMENT-IPARI EGYESÜLTÉSEK TÁRSASÁG

Központi iroda: Budapest, Vas-utca 25. szám. — Telefon-sz. 107-16. Gyártelep: Selyp. — Telefon: Hatvan 46.

Ajánl: Elsőrendű Selypi porlandcementet, Vulkánporland cementet, kitűnő minőségűt, mely a porlandcement szabványait 50%-kal túlhaladja.

Tisztelt háziasszony!

Tudja-e Ön miért legjobb a Flégner-féle liszt? Tudja-e Ön miért legolcsóbb a Flégner-féle liszt? **A Flégner-féle mûalmi liszt azért a legjobb,** mert a legkitűnőbb tiszavidéki búzából, a legmodernebb eljárással készül. **Azért a legolcsóbb,** mert a Flégner-féle lisztet nem drágítja sem szállítás, sem az eladással járó költség. — A Flégner-féle **mûalmi liszt** bármely más lisztnél szaporább.

Kapható:

Flégner-féle gőzalmi lisztraktár, Illyyadi-utca — Flégner-féle gőzalmi fiók lisztraktár, Szelei-út.

Élelmiszerek, bel- és külföldi terményeket értékesítő vállalat

Beer Samuel és Társa

A székesfehérvári pénztárnál óvadékot elhelyezett törvényszékiileg bejegyzett magánbizományosok.

Budapest Központi Vásárzsarnok.

Iroda: Csillag-utca 1. Telefon 42-26. Sürgőncím: Beer Csillag-utca. Postatakarék Dheque számla 25153.

Elfogadjuk mindenféle élelmiszeik bizományi értékesítését a legmagasabb napi árun a legjutányosabb feltételek mellett, gyors és előnyös lebonyolítással.

Marhahúst, öltött borjúkat, juhokat, bárányokat, sertéseket, füstölt kolbász árakat, nyers- és füstölt sonkát, vadakat, élő és vágott lisztelt baromfit, halakat, élő rákokat, tojást, mézét, teffelt, vaját, tehéntúrót, juhtúrót, sajtokat, hűvelyes veteményeket, mákot, paprikát, zöldségféléket, burgonyát, kórai főzelékeket, gyümölcsöket, alma, borsalma, körte, szamóca, malna, pöszméte, ribiske, meggy, cseresznye, barack, szilva, görög- és sárgadinnye, esemege-szőlő, borszőlő, must, bor, s.b. stb.

A küldemények címünkre: Központi Vásárzsarnok vasútállomáshoz intézendők.

Heti jelentést kívánatra küldünk és készpénzzel szolgálunk mindenfelé felvilágosítással.

MAGYARÁZAT.

Hogy mennyire köztudomása a közönségnek az a tény, hogy

kolerajárvány

veszélyének esetén a tisztaság mellett

legjobb óvszer

az

ESTERHÁZY-COGNAC

annak legjobb bizonyítéka a rendkívüli fogyasztás.

Hivatalosan, közjegyzőileg meg van állapítva, hogy az Esterházy cognacgyár két Egrot-féle főzőkészüleke

1,752.000 liter bor

termelő képességet foglal magában.

Ez az óriási szám legjobb bizonyítéka annak, hogy **a közönség tudja, mivel védekezzék** a

kolera ellen.

Ez a magyarázata a rendkívül nagy fogyasztásnak.

Az Esterházy-cognac mindenütt kapható.

Központi iroda:

BUDAPEST, V., Csáky-utca 14. sz.